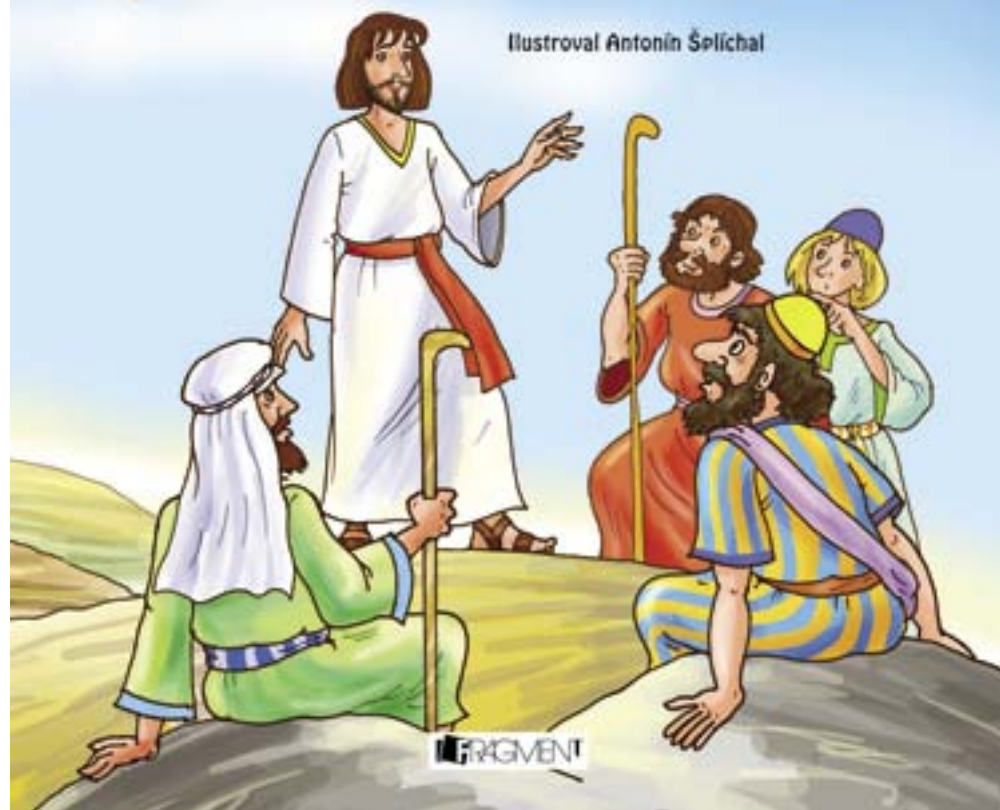

Martina Drijverová

JEŽÍŠ a jeho příběh

Ilustroval Antonín Špíchal

Ježiš a jeho príbeh

Aj v tlačenej verzii.

Objednať si môžete na stránke
www.fragment.sk

Ďalšie e-knihy v edícii:

Martina Drijverová
Ježiš a jeho príbeh – e-kniha
Copyright © Fragment 2011

Všetky práva sú vyhradené.
Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

Martina Drijverová

JEŽIŠ a jeho příběh

Ilustroval Antonín Šplíchal

FRAGMENT

Obsah

Ako sa všetko začalo	5
Narodil sa Ježiško	7
Malý Ježiš sa stratil	9
Ježiš a diabol	11
Ježišov prvý zázrak	13
Ďalšie zázraky	15
Ježiš má moc nad smrťou	17
Ježiš a Ján Krstiteľ	19
Ježiš má byť kráľom	21
Ježiš sa premenil	23
Ako je to s láskou k blížnemu	25
Ďalšie príbehy	27
Ako to bude na poslednom súde	29
Ako Ježiš vošiel do Jeruzalema	31
Ježiš a farizeji	33
Judášova zrada	35
Posledná večera	37
Judáš, Ján a Peter	39
Ako Ježiša zajali	41
Ježiš na súde a na kríži	43
Ježiš vstal z mŕtvych	45

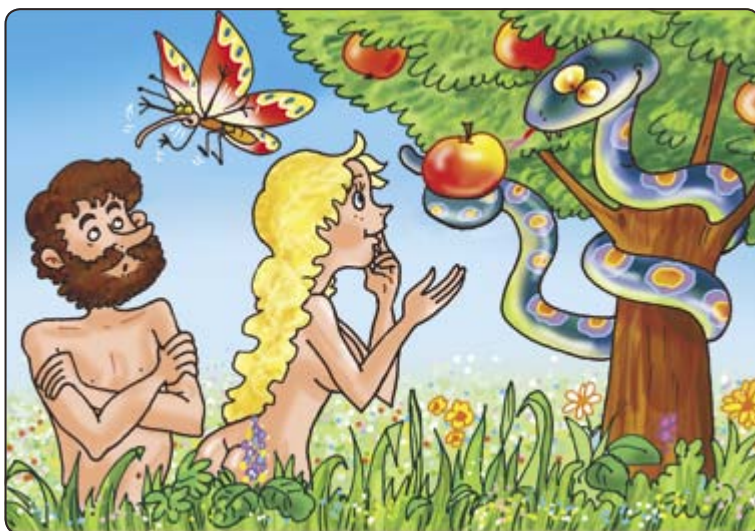
Ako sa všetko začalo

Kedysi dávno stvoril Boh svet: nebo a zem, slnko, mesiac a hviezdy. Na zem umiestnil rastliny a zvieratá, postaral sa o svetlo cez deň a tmu v noci. Stvoril niekoľko anjelov a dvoch ľudí – Adama a Evu. Tým vdýchol bezstarostný život v nádhernej záhrade, zvanej raj, s prítulnými zvieratkami a vtáčikmi. Mohli jesť všetky druhy ovocia, ktoré Boh stvoril, okrem jedného, zo stromu poznania dobra a zla.

„Tomu stromu sa radšej vyhýbajte!“ prikázal Boh Adamovi a Eve pri peknej jablonke v strede raja. Obaja prikývli, že poslúchnu, a mysleli to vážne. Lenže o ľuďoch sa dozvedel zlý duch, diabol, a začal im závidieť. Ja žijem v temnote a oni v krásnej záhrade?! Nenechám to tak! povedal si. A dal sa do vymýšľania plánu, ako ľudí z raja vyhnať. Premenal sa na hada a začal Evu pokúšať: „Ochutnaj jablčko, je sladké ako med!“

Eva sa rozhládla, či sa Boh nepozera, a jablko zo zakázaného stromu odtrhla. Zahryzla doň a čudovala sa, prečo ho nemala trhať, veď na ňom nebolo nič zvláštne! Dala ochutnať aj Adamovi a on ho zjedol tiež. Vtom sa všetko zmenilo, zjavil sa Boh a povedal:

„Nešlo o jablko, ale o poslušnosť! Kto neposlúcha, bude potrestaný!“ A vyhnať Adama a Evu z raja. Aby sa tam nemohli vrátiť, postavil na stráž anjela s horiacim mečom. Zlý duch sa, pravdaže, veľmi tešil, ako sa mu práca vydarila, ale Adam s Evou plakali. Skončil sa im krásny a bezstarostný život! Keď sa chceli najesť, museli si obilie, ovocie a zeleninu vypestovať, keď

chceli mať mäso, museli uloviť nejaké zviera. Našťastie sa im narodili dvaja synovia, Kain a Ábel, aby im pri práci pomáhali! Raz sa však nepohodli a Kain v zlosti Ábela zabil. Tak sa na zemi objavilo zlo. Ľudia, ktorých medzitým pribudlo, zistili, že vlastne nemusia byť dobrí! Môžu na seba kričať, biť sa, okrádať sa, môžu zabíjať, jednoducho páchať zlé skutky, teda hriechy... kedy sa im len zachce. Ľudia zároveň chceli všetko vedieť, všetkému rozumieť – chceli byť takí, ako je sám Boh.

Také správanie sa Bohu, samozrejme, nepáčilo, takto si to nepredstavoval, keď ľudí stvoril! Povedal si, že ich musí napomenúť, a zoslal na zem potopu. Zahynuli všetci tí, čo zhrešili, len jeden slušný človek (volal sa Noe) s príbuznými a mnohými zvieratami sa zachránili na veľkom korábe – arche.

Po čase Boh požiadal váženého človeka menom Abrahám, aby doviedol ľudí do zaslúbenej zeme! Cesta trvala veľmi dlho, ale nakoniec sa ľudia v tej krásnej krajine usadili. Myslíte, že sa polepšili? Kdeže! Začali hrešiť znova. Nie všetci, ale väčšina.

Možno nevedia, ako majú pekne žiť! povedal si Boh a vymyslel pre nich desať pravidiel, desať prikázaní. Odovzdal ich Mojžišovi, ktorého povolal, aby ľudí viedol, a dúfal, že si jeho návod všetci vezmú k srdcu. Niektorí sa nad ním aspoň zamysleli, no iní nie. Boh teda poslal na zem prorokov. Tí mali hriešnikov nabádať na polepšenie.

„Aj by sme sa polepšili, keby sme sa mohli vrátiť do raja...“ hovorili podaktorí.

To by sa asi dalo, pomyslel si Boh a poslal anjela do izraelskej krajiny, k dievčaťu menom Mária, ktorá bola veľmi dobrá. Mala si vziať za manžela Jozefa z rodu kráľa Dávida, ktorý tiež nikdy nezahrešil. Anjel zvestoval Márii: „Boh rozhodol, že sa ti narodí chlapček a bude sa volať Ježiš. S Jozefom ho vychováte a on potom bude privádzať ľudí na správnu cestu – aby sa po smrti dostali do raja.“

Máriu to, samozrejme, prekvapilo, ale poslušne prikývla: „Keď si to Boh praje... A môžem to povedať sesternici Alžbete?“

„Môžeš!“ dovolil anjel. „No nikomu inému to neprezrad'. Mária sa teda zdôverila iba Jozefovi a Alžbete (tá tiež čakala bábätko) a veľmi sa na dieťaťko tešila.

Narodil sa Ježiško

Dni ubiehali a Mária s Jozefom pripravovali všetko pre dieťaťko, ktoré malo už čoskoro prísť na svet. Lenže rímsky cisár Augustus, ktorý v tom čase vládol, vydal nariadenie, aby sa všetci obyvatelia jeho kráľovstva vrátili do mesta, v ktorom sa narodili. Preto sa Mária s Jozefom vybrali do Betlehema. Cesta bola dlhá a únavná! A čo bolo ešte horšie, v Betleheme márne hľadali

ubytovanie, všetky hostince boli plné. Napokon sa nad nimi predsa len zlutoval jeden hostinský, keď zbadal, že Mária čaká dieťa. „Môžete prenocovať v mojej stajni.“

Netrvalo dlho a dieťaťko prišlo na svet. V maštaľke, na slame... Mária chlapčeka pobožkala, zavinula ho do plienok a Jozef ho položil do jasličiek vystlaných senom. „Och, och,“ vzdychol si nad bábätkom Jozef. „Narodilo si sa ako najväčší bedár, chlapčiatko, nikto neuverí, že ukážeš ľuďom cestu do raja.“

V tom sa však Jozef mýlil! Na oblohe sa objavila nádherná hviezda – a nielen to: pastierom, ktorí spali pri svojich ovečkách neďaleko Betlehema, sa zjavil anjel.

„Vstávajte, mám pre vás dobrú správu!“ zvolal. „Narodil sa Ježiš Kristus, on vás dovedie do raja. Boh ho poslal, pretože vás má rád a chce vám pomáhať. Choďte do mesta,

prehľadajte maštale, nájdete tam dieťaťko v jasličkách.“

Pastieri tomu najskôr nechceli veriť, ale keď sa za prvým anjelom objavili ďalší a začali krásne spievať, pobrali sa do Betlehema. Anjeli spievali, hviezda na nebi žiarila, a tak pastieri maštaľku

poľahky našli. Pekne sa dieťaťku poklonili a ono sa na nich usmievalo. „Je to on, zoslal nám ho Boh!“ tešili sa pastieri. Od východu prišli do Betlehema traja králi – traja mudrci, ktorí tiež zbadali na oblohe hviezdu a ona ich priviedla na miesto.

„Budeš mocnejší ako my všetci!“ klaňali sa mudrci dieťaťku. „Staneš sa židovským kráľom, preto sme ti priniesli vzácne dary.“

Mária s Jozefom sa tešili, že ľudia ich synčeka tak pekne vítajú. Ktosi im ponúkol aj ubytovanie, aby už nemuseli spať v maštali, a tak boli spokojní. Dlho však v pokoji nežili! O Ježišovom narodení sa totiž dozvedel zlý Herodes.

„Na zemi má vládnuť mocnejší kráľ, ako som ja?“ nahneval sa. „To teda nie! Musím sa toho dieťaťa zbaviť.“

Len čo sa tá myšlienka zrodila v kráľovej hlave, Jozefovi sa zjavil Boží anjel: „Utekajte čo najrýchlejšie preč. Kráľ Herodes chce Ježiška zabiť! Všade ho hľadá.“

Jozef vysadil Máriu s Ježiškom v náručí na somárrika, chytil ho za uzdu a rýchlo viedol preč, čo najďalej! Prišli až do Egypta...

Herodes zatiaľ poslal svojich sluhov, aby hľadali Ježiška. „Musím ho nájsť, musím sa mu predsa aj ja pokloniť!“ klamal. No keď sa sluhovia vrátili so slovami, že dieťa menom Ježiš nenašli, rozzúrnil sa. „Určite chlapca pomenovali inak. No mňa neoklamú, to dieťa zomrie, nech sa volá akokoľvek!“ A tak Herodes vydal strašné nariadenie. Dal v Betleheme pozabíjať všetkých malých chlapcov. Taký čin však ťaží svedomie. Herodes v spánku počul detský plač, prestalo mu

chutiť jesť aj piť. Netrvalo dlho a kráľ ochorel a umrel. Len čo dodýchal, Jozefovi sa znovu zjavil anjel: „Môžete sa vrátiť domov, už vám nebezpečenstvo nehrozí.“

Jozef s Máriou sa teda vrátili do izraelskej krajiny. Po tom, čo sa v Betleheme stalo, sa im do toho mesta nechcelo. Preto sa usadili v Nazarete.

Malý Ježiš sa stratil

Každé bábätko raz vyrastie. Aj z Ježiška sa po nejakom čase stal malý Ježiš. Rástol ako iné deti, niekedy sa tešil, inokedy plakal, niekedy jedol viac, inokedy menej, občas bol chorý... Máriu a Jozefa však nikdy nezarmútil, nehneval ako iní chlapci. Vedel, že tesár Jozef nie je jeho ocko, ale pestún. Kto je

jeho otcom, na to sa nepýtal. „Poviem mu to, keď bude väčší!“ rozhodla sa Mária. Ježiš bol s Jozefom rád, pomáhal mu pri práci v dielni, učil sa otesávať trámy, vyrezávať z dreva... Učil sa čítať a písať, rozprával sa so susedmi a, samozrejme, hral sa s inými deťmi. Väčšinou bol veselý. Zosmutnel iba vtedy, keď mali jeho rodičia ísť do Jeruzalema osláviť veľkonočné sviatky, ako sa podľa Mojžišovho zákona patrilo. V Jeruzaleme bývali oslavy prekrásne, schádzalo sa tam mnoho ľudí. Mária sa vždy tešila na stretnutie so sesternicou Alžbetou a s jej synom Jánom. Kým bol Ježiš malý, zostával doma, lebo cesta bola priveľmi dlhá a únavná. No keď dovŕšil dvanásť rokov, Jozef rozhodol: „Tento rok pôjde Ježiš do Jeruzalema s nami!“

Chlapec sa nesmierne potešil! Oči mu len tak žiarili, keď sa po dlhej ceste rozhliadal okolo seba – Jeruzalem bol nádherné mesto a prišlo doň mnoho pútnikov z celej krajiny. Oslava sviatkov bola ešte krajšia, ako si Ježiš predstavoval. Jozef s Máriou stretli veľa príbuzných i známych a rozprávali si rozličné novinky... vôbec si nevšimli, že sa im Ježiš kamsi zatúlal. Až vo chvíli, keď sa rozhodli ísť domov, zistili, že chlapec zmizol.

„Určite je na ceste domov, najskôr s kamarátmi zo susedstva!“ utešoval Jozef Máriu. No medzi pútnikmi, ktorí sa vracali do Nazareta, Ježiš nebol. Jozef s Máriou naňho volali, hľadali ho, vypytovali sa, ale chlapca nikto nevidel.

„Možno zostal v meste!“ usúdili nakoniec a vrátili sa do Jeruzalema. Prechádzali uličkami, prehľadali tržnicu, znovu sa vypytovali ľudí, či chlapca nevideli. Nikto o ňom nič nevedel.

„Len aby mu niekto neublížil!“ nariekala Mária. Veľmi sa o chlapca bála, div si oči nevyplakala. Nakoniec, ako vždy, keď jej bolo ťažko, pobrala sa s Jozefom do chrámu,

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.